

I februar 2002 lancerede regeringen »Det fælles ansvar«, som er det første handlingsprogram nogen sinde, der er direkte rettet mod at forbedre vilkårene for de udsatte grupper. Som led i »Det fælles ansvar« har vi bl.a. etableret Rådet for Socialt Udsatte, som nu udgør en vigtig stemme i debatten.

Vi har indført to store behandlingsgarantier, så flere stofmisbrugere og alkoholmisbrugere kan komme i behandling. Vi har forbedret indsatsen på værestederne, vi har oprettet flere nye væresteder for de mest udsatte, og vi har etableret bedre og flere bomuligheder til de borgere, som har vanskeligt ved at begå sig i de mere gængse botilbud. Vi har styrket indsatsen for prostituerede, udvidet støtte- og kontaktpersonordningerne og oprettet flere akutpladser til hjemløse.

Tiltagene er oprettet med det klare formål at forebygge social udstødning og modvirke, at den enkeltes problemer bliver uoverskuelige og kroniske. Alle initiativer i »Det fælles ansvar« er i dag enten gennemført eller sat i gang, og det er jeg rigtig meget tilfreds med. Det har bidraget mærkbart til at forbedre forholdene for de socialt udsatte grupper.

Samtidig med udmøntningen af »Det fælles ansvar« har regeringen også taget en række andre initiativer med henblik på at forbedre forholdene for gruppen af socialt udsatte. Det gælder jo f.eks. anbringelsesreformen på børne- og ungeområdet. Fra i år udvider vi også støtte- og kontaktpersonordningen. Ud over sindslidende kommer den nu også til at omfatte de sværest stillede hjemløse og alkohol- og stofmisbrugere.

I satspuljeaftalen for 2006 er der yderligere afsat midler til en særlig indsats for social aktivering. Det skal styrke indsatsen for de svageste gruppers inddragelse i samfundet og på arbejdsmarkedet. Regeringen har endelig efter aftale med Dansk Folkeparti afsat 50 mio. kr. om året frem til 2008 til en særlig indsats for udsatte grupper.

Så har jeg i øvrigt netop fremlagt en samlet strategi mod negativ social arv, som indeholder initiativer for i alt 550 mio. kr. over de næste 3 år.

Med tanke på den massive indsats er jeg også glad for, at en række frivillige organisationer for nylig gav udtryk for, at tilbud til gruppen af udsatte er blevet bedre. De blev spurgt af Socialforskningsinstituttet om, hvordan de så på udviklingen for de svageste stillede. Samtidig pegede de frivillige organisationer selvfølgelig også på problemer og på områder, hvor der er plads

til forbedring, og det er noget af det, jeg glæder mig til at drøfte nærmere med dem, når vi skal mødes i marts måned for netop at høre fra dem, hvilke initiativer der yderligere kan tages.

Kl. 13.50

Lad mig så også fremhæve en anden rapport, som går i dybden med at analysere problemerne. I rapporten »De svageste kontanthjælpsmodtagere« fra 2003 dokumenterer SFI, at gruppen af de svageste kontanthjælpsmodtagere har en lang række andre problemer end bare ledighed. F.eks. er det sådan, at 33 pct. drikker så meget alkohol, at det er en barriere for, at de kan komme i beskæftigelse. Derfor har vi netop lavet en alkoholbehandlingsgaranti.

45 pct. har så mangelfuldt et socialt netværk, at det nedsætter deres mulighed for at få et arbejde, og derfor har vi netop sørget for at udvide støtte- og kontaktpersonordningen til også at omfatte andre grupper.

44 pct. af de svageste kontanthjælpsmodtagere har gældsproblemer i et omfang, der ligeledes mindsker deres mulighed for at komme i job, og derfor gør vi også noget ved det område ved, at vi i regeringen her til marts fremsætter lovforslag om gældseftergivelse for kontanthjælpsmodtagere i håbløs gæld til det offentlige. Vi retter fokus mod de steder, hvor problemerne er, og tager de nødvendige initiativer.

Sideløbende med den massive indsats på udsatteområdet har regeringen også lanceret initiativer, der forbedrer kontanthjælpsmodtagernes tilskyndelse til at træde ind på arbejdsmarkedet. På dette punkt har oppositionen med hr. Villy Søvndal i spidsen haft en tendens til at blande tingene sammen. Men lad mig for god ordens skyld lige slå fast: Alene fordi man har en relativt lav indkomst, behøver man ikke samtidig at være socialt udsat, og fordi man er socialt udsat, ja, så behøver man ikke at have en lav indkomst. Det er to forskellige ting. Lavindkomstgruppen består bl.a. af langvarige kontanthjælpsmodtagere, men den har også en overrepræsentation af f.eks. selvstændige og uddannelsessøgende.

Gruppen er i øvrigt præget af meget stor mobilitet. Ser man på perioden fra 1993 til 2002, ja, så er der kun 1 pct., som har været i lavindkomstgruppen i alle årene. Gruppen af udsatte består derimod af bl.a. hjemløse, stofmisbrugere, prostituerede, sindslidende og alkoholmisbrugere. Mange har måske flere diagnoser på en gang, og mange af dem er førtidspensionister.

Vi skal selvfølgelig gøre noget både for de udsatte grupper og for lavindkomstgruppen, og